

Autor: Fjordman

Jeden z mých častých hříchů je sledování sci-fi filmů. Bohužel, v poslední době jsou čím dál tím víc špatné. Nedávno se mi podařilo shlédnout patrně nejdražší béčkový film, který kdy byl natočen, a sice Avata, který stál celkem 237 milionů dolarů a který je dílem režiséra Jamese Camerona, známého jinak například sérii Terminátor, Vetřelec a také filmem Titanik. Stručně řečeno, zatímco vizuálně je **Avatar** velmi působivá podívaná, jakou kdy režisér stvořil, snímek samotný představuje jeden z nejvíce protizápadních filmů, jaké kdy byly Hollywoodem natočeny.

Hlavním hrdinou je příslušník amerického námořnictva Jake Sully, který byl vyslán na misi na planetu Pandora. Jde o to, že lidstvo potřebuje další zdroje, které se na Pandoře vyskytují a tyto zdroje jsou ovládány rasou Na'vi, vysokými postavami s modrými tvářemi. Na'vi jsou vůči lidem technologicky a civilizačně pozadu, neznají průmysl, ale jsou duchovně bohatší a žijí v perfektní ekologické harmonii se svým okolím. Hrdina Jake Sully se celkem předvídatelně zamiluje do domorodé dívky.

V tom filmu nejde v první řadě o oslavu domorodého způsobu života, tématicky se trochu podobá „Tanci s vlky“, akorát že zde jde o vetřelce a ne o Siouxe. A také to není o oslavě předindustriální civilizace, za kterou se staví dobří lidé, jak nám to ukazuje třeba Tolkien v „Pánovi prstenů“. J.R.R. Tolkien měl osobní zkušenosti s hororovými zážitky z nesmyslné první světové války a to na něj přirozeně zapůsobilo na jeho vnímání industriální společnosti. Od Avata se to všechno liší tím, že v něm jsou bílí vykresleni jako banda zuřivých monster. To je tedy něco, co Tolkien nikdy neudělal.

V zásadě jde o to, že bílí jsou ve filmu vykresleni jako brutální, chamtivé a lhostejné bestie, které znásilňují přírodu a s úsměvem na tváři v honbě za ziskem ničí ostatní kultury. Hlavním padouchem je běloch „Plukovník Quaritch“, hrubián, což je jeho jediný charakterový rys. Film vrcholí jeho výkřikem „jaké to je zrazovat vlastní rasu!“, ve chvíli, kdy se jej hlavní protagonista pokouší zabít. Přestože část hrdinů filmu, představujících „bílé“, se nakonec ukáže v pozitivním světle, je to pouze proto, že totálně odmítnou vlastní civilizaci a přidají se ke druhé straně. Jinými slovy, jediní dobří mezi bílými jsou ti, kteří se zcela otočí k vlastní zlé a ničivé kultuře zády. Jak **podotkl** kritik Armond White, „Avatar je nejkřovitější film, který kdy byl natočen o tom, jak bílý člověk potřebuje najít ztracenou identitu a kompenzovat svou politickou, rasovou, sexuální a historickou vinu.“

V reálném světě je to ovšem jinak. Bílí Evropané a Američané jsou už dlouhou dobu (*pod vlivem známých okolností, pozn. překl.*) k vlastní kultuře enormně sebekritičtí a nejméně etnocentričtí lidé na Zemi. Také mají jasnou většinu zastoupení v aktivitách různých environmentálních hnutí, zatímco spousta obyvatel Třetího světa nemá ani poloviční starost o přírodu a životní prostředí jako oni. Ale proč nesklízet úspěchy natáčením filmů s věrnou problematikou, která napadá Západ a bílé? Je fakt, že ačkoli premiéru filmu neprovázely žádné přílišné radostné reakce, nenávisť a stereotypy, namířené proti bílým se staly již tak obecně rozšířenými a nevědomně přijímanými, že se to téměř nevnímá, a tím méně si to my, bílí Evropané a Američané, uvědomujeme sami.

Zdroj: The Brussels Journal